

Ya Göründüğün Gibi Ol Ya da Olduğun Gibi Görün

– Ahmet Yüksel · 16 Mayıs 2013

Ya göründüğün gibi ol
Ya da, olduğun gibi görün.
Hz. Mevlana.

İstanbul' da yaşayan ve üniversite eğitimi görmüş yurt dışında okuyup kariyer sahibi olmuş bir zengin, çocuklarından biri olan esmer yanık tenli güzelliği ile dikkat çeken Ayşe, ortaokuldan sonra gittiği İstanbul' da öğretmen yetiştiren okullardan birinde okuyordu.

Yatılı olarak okuduğu öğretmen okulunu yeni bitirmişti. Kura çekilmesi sonrasında' da, şans eseri onun tayini alışık olmadığı iç Anadolu' un orta kesimlerinde bulunan Kayseri ilinin dağlık bölgelerindeki ilçelerinden birindeki bir dağ köyüne çıkmıştı.

Ayşe mesleğini seviyordu çünkü okulda öyle yetiştirilmişti. Her ne kadar kendisi zengin bir ailenin çocuğu olsa da ve çocukluk hayatı sonra genç kızlık hayatı İstanbul'un en güzel semtlerinde yaşayarak geçmiş olsa da onun içinde vatan sevgisi vardı ve ona göre vatanın her yerinde görev yapmak kutsaldı.

Tayin olduğu kasaba soğuk kış aylarının olduğu kışın karların pek çok yağdığı kışın soğuktan dağlardaki suların bile buz tuttuğu etraftaki dağların ormanlık olduğu bir yerdi.

Fakat yazın öyle güzel bir yerdi ki bu yer, çevresindeki sık çam sedir ve çeşitli yapraklı ormanları güzel ve dağlardan şelale yaparak akan buz gibi suları ile yazın herkesin akın, akın buralara geldiği köylerine yaylalarına yerleştiği sıcak yaz aylarını buralarda geçirdiği Torosların üzerinde yer alan bir yerdi bu yer.

Özellikle' de, kış aylarını sahil köylerinde geçiren hayvancılıkla geçiren Yörükler buradaki yaylalara deve katarları ile bahar gelince göçerler buralardaki yaylalarında bir yaz boyu oturup yanlarında sürüler halinde getirdikleri koyunlarını keçilerini beslerler ve sonra da, yine kış gelince bunlar tekrar sahildeki kışlık köylerine geri dönerlerdi.

İşte bir İstanbul kızı olan Ayşe' in öğretmen olarak atandığı öğretmen olarak çalıştığı köy, böyle bir yerdeydi. Bir öğretmen olarak buradaki dağlık orman köyünün köylüsünün hem çocuklarını okutuyor hem de onların çalışkan birer talebe olmasına ilkokul sonrasındaki okullara gitmesinde yardımcı oluyordu.

Kış gelmişti. Dağlardaki yaylalarda bulunan yaz aylarını buralarda geçiren göçebe Yörükler, sonra çevredeki yazlıkçılar kışlık yerlerine yeniden dönmüşlerdi.

Ayşe öğretmenin çalıştığı köyde, yirmi, yirmi beş haneden başka ev kalmamıştı. Tam bir sakinlik sessizlik içindeydi etraftaki çam sedir ormanlarıyla kaplı olan yalnızlığı oraldaki köylülerle paylaşan dağlar. Havalarda gün geçtikçe soğumaya başlamış, çevredeki ormanların rengi değişmişti. Kırmızı sarı yeşil ormanda ne ararsan vardı. Ayşe öğretmenin çalıştığı köyün çevresindeki çam sedir gibi iğne yapraklı ve kızılgaç meşe gürgen gibi daha birçok, yapraklı ağaçların bulunduğu ormanların rengi görülmeye değerdi.

Yaklaşmakta olan kış aylarını sıcak bölgelerde geçiren göçmen kuşlar bile kalmamıştı. Köyde yaşayan köylüler ise, köylerinde kış aylarının nasıl geçtiğini çok iyi bildikleri için, sonbahar bitmeden ve karlar köylerinin yollarını kapatmadan alışkanlıkları gereği kışın yolları çoğu zaman açık da olsa, köylüler buldukları ilçeden kışın kullanacakları yağ şeker un gibi ne varsa temel ihtiyaç malzemelerini almışlar ve bunlarla ambarlarını onlarla doldurmuşlardı.

Ayşe öğretmen okulun iki odalı küçücük bir bekârlar lojmanında kalıyordu. Müdürlük görevini yapan ve evli olan diğer erkek öğretmen ise köyden temin ettiği bir evde eşiyle çocuklarıyla beraber kalıyordu.

Ayşe öğretmen bekârdı ve yalnızdı. Korkmaması için köyün kadınları arada bir ona misafir oluyorlardı ve uzun kış aylarında bazen de geceleri evlerine gitmiyor onunla beraber kalıyorlardı.

Ayşe öğretmen tatil günlerinde köydeki okuma yazma bilmeyen kadınlara ders veriyor onlara da okuma yazma öğretiyordu. Köyde kısa zamanda kendini sevdirmişti.

Artık kış iyice gelmiş yaşadıkları köye ve dağlarına yeniden karlar düşmeye başlamıştı. Çok geçmeden' de birden bastıran kışta karların yağışı çoğaldı ve arttı. Kış etraftaki dağlarda tamamen kendini göstermiş bastırmıştı. Etraftaki yalnızlığına bürünmüş komşuları kışlıklarına gitmiş ormanlarda bulunan, çeşitli cinsteki ağaçlar gelinlik kızlar gibi beyaz örtülerini giymişlerdi.

Ayşe öğretmenin öğretmenlik yaptığı köyde bir kişide telefon vardı. Köy muhtarı haberleşme ihtiyaçları için kendi evine bir adet manyotalı telefon bağlatmıştı ve köydeki yaşayan halk ve öğretmenler diğer yerlerdeki yakınlarıyla ya da konuşmaları geren gerekli yerlerle bu telefonu kullanarak haberleşme yapabiliyorlardı.

Ocak ayı gelmişti. Dışarıda lapa, lapa kar yağıyordu. Köyün sokakları tamamen karlarla dolmuş dağlar beyaza kesmişti ve evlerdeki sobaların gürül, gürül yandığı bir gündü.

Muhtarın evindeki telefonu acı, acı çalmaya başladı. Telefonu ilk olarak muhtarın evdeki yaşlı eşi açtı.

-Alo, buyurun kimi aradınız?

-Karşıdan bir erkek sesi geldi.

-Benim acele Ayşe hoca öğretmenle konuşmam lazım ona bir haberim var bir haber verir misiniz onunla acele konuşmak istiyorum diyordu karşıdaki kibar konuşan şehirli erkek sesi.

Bu arada dışarıdan muhtar da, kapıyı açtı kucağında odunla içeri geldi. Odunları sobanın önüne bıraktı ve telefonla konuşan eşinin elinden telefonu aldı ve bu defa o konuşmaya başladı.

Karşıdaki adam, köylerindeki Ayşe öğretmenin bir yakınıydı ve telefonda Ayşe öğretmenin annesinin çok ağır hasta olduğunu söylüyordu. Acele Ayşe öğretmenin İstanbul'a gelmesini istiyordu.

Muhtar ona bir şeyler söyledi, olan biteni telefonda iyice öğrendikten sonra, telefonu kapadı ve koşarcasına aceleyle okula gitti durumu Ayşe öğretmenin üzülmeceği bir şekilde kendisine anlattı.

Ayşe öğretmen telaşlıydı. Kış bastırmış her taraf karla doluyken annesinin yaşadığı yere nasıl gideceğim diye düşünüyordu.

Köyde halkı şehre götürüp getiren bir minibüs vardı ama yollar karla kapalıydı ve asfalt yola varabilmesi için en az on kilometre karlı yolda yol gitmeleri gerekiyordu.

Muhtar minibüsün sahibini yanına çağırttı konuşuldu minibüsün eskimiş lastiklerine karda kaymaması

için zincirler takıldı ve Ayşe öğretmen içinde şehre gitmek üzere, yanında muhtar da gelerek çok geçmeden yola çıkıldı.

Neyse ki asfalt yol pek uzaklarında değildi iyi kötü on kilometre gittikten sonra şehirlerarası olan asfalt yola varılmıştı. Şoför arabanın lastiklerinin yıpranabileceğini yırtılabileceğini düşünerek aşağıya indi ve zincirleri çözdü yola zincirsiz devam etmeye başladı.

Yol görünüşte açıktı. Etraftaki dağlarda karlar vardı amma karayolları ekipleri karlarla kapalı olan yolu karlardan temizlemişlerdi.

Fakat hava soğuktu. Arabanın kaloriferleri yanıyordu. Bunlar çok gitmeden gittikleri yolda dar bir geçide gelmişlerdi. Araba birden kaydı ve yan dönerek şarampoldeki karların içine yattı.

Hiçbirine bir şey olmamıştı ama iki kişinin bu arabayı yan yattığı şarampoldeki karların içinden doğrultması mümkün değildi.

Muhtar ile şoför ne yapacaklarını düşünürken, karşılarından sarı bir pikap geldi yanlarında durdu. Gelen yolları kontrol eden karayollarının ekip şefiydi. Durumu görmüş onlara yardım etmek üzere bindiği resmi arabasından inmiş yanlarına gelmişti.

Muhtar olan biteni ve durumu ona anlattı. Ekip şefi elindeki telsizle kurtarma ekibine haber verdikten sonra, acelesi olan Ayşe öğretmeni de alarak şehre doğru gitmeye başladı.

Bu olay Ayşe öğretmenle yine kendisi gibi bekar olan ekip şefi Mustafa beyin tanışmalarına sebep olmuştu. Mustafa Bey yol boyunca Ayşe öğretmenin hikâyesini dinledi ve biraz' da ona kendisinden işinden bahsetti.

Artık iki genç arasında bir gönül bağı oluşmuştu. Fakat Ayşe öğretmenin öncelikli düşüncesi memleketinde hasta olan hastaneye kaldırılmış olan annesindeydi.

Ayşe öğretmen şehre iner inmez, ilk otobüse bindiği gibi soluğu İstanbul' da aldı. Neyse' ki hasta olan annesinin, çok fazla korkulacak bir şeyi yoktu. Annesi mideden biraz rahatsızlanmış onun ameliyat olması gerekiyordu.

Öyle de oldu Ayşe öğretmen annesinin başında ameliyat olduktan birkaç gün sonra taburcu olarak evlerine çıkarılmıştı.

Babası yaşlı olduğu için eşinin başına her an bir şey gelebilir düşüncesi ile ameliyat sırasında kızının' da ameliyat olan eşinin yanında olmasını istemişti ve onun için görev yaptığı yerden bu nedenle kış ortasında çağırtmıştı.

Ayşe öğretmen rahatlamıştı amma, aklında hep kendisini çalıştığı köyden şehre yetiştiren karayolları ekip şefi vardı.

Mustafa beyin bekâr olması onun yakışıklılığı ve sonra, onun kariyeri, forsu onun başını döndürmüştü. İlk iş olarak arabada iken kendisinden aldığı telefon numarasını aramak ve ona teşekkür etmek ve sonra da söz verdiği annesinin durumundan ona bahsetmek oldu.

Aşk böyle bir şeydir işte.

Hiç beklenmedik bir zamanda alır insanın aklını.

Bir tesadüf bir bakıştır aşkı yaratan

Yürekleri hoplatır insanın aklını başından alır.

Ve gösterir sana, güzel yanını..

Bu küçücük hadise, o günden sonra bu iki bekâr gencin devamlı buluşmalarına neden olur. Ayşe her aybaşı maaşını almaya şehre indiğinde ya da toplantılara falan çağrıldığında bu iki genç şehirde bir yerde buluşurlar ve gelecekle ilgili hayaller kurmaya başlarlar.

Mustafa Ayşe'ye âşıktır. Ayşe' de görünüşe göre ona âşıktır. Bakışlar göz göze gelişler hepsi onların birbirlerine olan aşklarının birer işaretleridir.

Bahar gelmiş artık Ayşe için yaz tatili yaklaşmıştır. Son birkaç defa daha buluşurlar tatilde ne yapacaklarının kararını vermek için bunlar pastanelerde buluşurlar. Yerler içerler ve oradan çıkıp parklarda sinemalarda el ele göz göze dolaşmaya başlarlar.

Ayşe öğretmene âşık olan Mustafa Ayşe öğretmenin ailesini tanımak onlarla tanışmak isterdir Ayşe de aynı şeyleri düşünürler ve aralarında bir karar verip tatilde buluşmak üzere anlaşılırlar. Derken bunların sohbetleri ailelerin ne iş yaptıklarına gelir. Ayşe öğretmenin babası üst düzey bir devlet memurudur. Mesleğinde kariyer yapmış yüksek düzeyde bir kişidir.

Kara yolları ekip şefi Mustafa'nın babası ise bir köylü olup, kendi köyünde yetiştirmeye çalıştığı bitkilerle hayvanlarla haşır haşır neşir olan fakir bir köylüdür. Sonra lafları yine döner dolaşır kendilerine gelirdir.

O güne kadar kendinden detaylı olarak bahsetmeyen Mustafa babasının kendisini ancak yatılı bir okulda okutabildiğini kendisinin yatılı okulda okumuş bir makine teknikeri olduğunu söyler.

Ayşe öğretmen bunu duyunca şaşırır amma, bunu hiç belli etmezdir. Çünkü o, o güne kadar hep sevdiği bu kişinin bir makine teknikeri değil' de, hep bir makine mühendisi olduğunu düşünmüştür ve başkalarından öyle olduğunu öğrenmiştir. Etraftan halktan köylülerden öyle duyduğu için kendisine o güne kadar bunu sormayı bile hissetmemiş ve sormamıştır da.

Oysa Mustafa daha ilk tanıştıklarında kendisi hakkında gerekli bilgileri vermiş ona kendini tanıtmıştı.

Fakat onun anlattıklarına inanmayan Ayşe öğretmen onun yaptığı görevin bir mühendislik görevi olduğunu düşündüğünden Mustafa'nın sözlerine inanmamış alçak gönüllük gösterdiğini düşünmüştü.

Buluşmaları görüşmeleri biter ve bunlar hiçbir şey olmamış gibi ayrılırlar. Yaz gelmiştir ve okullarda tatiller başlamıştır.

Ayşe öğretmen elinde valizi otobüse biner ve doğruca evinin yolunu tutar. Olan biteni annesine aktarır.

Fakat onların evlenmesine ne onun annesi müsaade eder, ne de mesleğinde kariyer yapmış olan üst düzey tahsil görmüş babası müsaade ederdir.

Bu durumu kafasında değerlendirmeye başlayan Ayşe öğretmen birden değişir ve görev yerindeyken evlenme hayali kurduğu Mustafa beyle görüşmemeye telefonlarına çıkmamaya başlar.

Daha da biraz zaman geçince Ayşe öğretmen bir gece bir eğlence yerinde mahalle arkadaşlarıyla beraberken tanıştığı yine kendi gibi öğretmen olan fakat kendi gibi bir ilkokulda değil de, bir lisede öğretmenlik yapan biriyle arkadaşlık yapmaya başlar. Bunların buluşması arkadaşlığı Ayşe öğretmenin ise, Mustafa beyi unutmasına annesinin babasının da uygun görüp onunla evlenmesine kadar götürürdür.

Ayşe öğretmen aynı yaz tatilinde evlenir ve eş durumundan daha önce çalıştığı dağ köyünden İstanbul'un güzel bir semtine öğretmen olarak kendini tayin ettirir.

Artık onun için Mustafa Bey yoktur, onunla ilişkisini kesmiş yeni yerinde evlendiği eşiyile beraber yaşamakta köyden uzak yeni okulunda görev yapmaktadır. Yeni yerini sevmiş çalıştığı dağ köyünü unutmuştur.

Aradan yıllar geçer ve onun bir zamanlar sevdiği evlenmek için hayaller kurduğu Mustafa Bey' de kendisi gibi başkasıyla evlenir ve çoluk çocuk sahibi olur. Yıllar sonra' da emekli olmuş biri olarak gider Bodrum şehrine yerleşir.

Mustafa Bey bir yaz günü sahildeki gazinolardan birinde otururken birden karşıdaki masalardan birinde oturan tanıdık bir yüzü görür. Bu gördüğü yüz ona hiç de, yabancı gelmemiştir. Bu yüz kendisi ile evlenmeyen kendisine söz verdiği halde kaybolup giden hayaller kurduğu halde, gidip bir başkası ile gizlice evlenen Ayşe öğretmenin yüzüdür.

Yanında bir de genç kız vardır. Mustafa Bey meraklanır ve bunu takip eder. Önce onun tatil için geldiğini düşündüğünden bir otele gideceğini sanırdır.

Fakat hiç de öyle olmaz. Ayşe öğretmen yanındaki genç kızla beraber mahalle aralarındaki bir eve girmiştir.

Onların girdiği ev bir apartmandır. Bakar apartmanın kapıcısı merdivenleri yıkıyordu. Yaklaşır selam verir ve takip ettiği Ayşe öğretmen olduğunu sandığı kadını ve yanındakini buna sorar.

Mustafa Bey yine yanılmamıştır. Gördüğü kişi tahmin ettiği gibi Ayşe öğretmendir. Ayşe öğretmen kapıcının kendisine söylediğine göre evlendiği eşinden ayrılmıştır ve emekli olmuştur sonra da gelmiş orada bir daire satın almış Bodrum'daki bu eve yerleşmiştir.

Mustafa Bey artık şaşkındır, bir o kadar da bir zamanlar sevdiği ve evlenme hayalleri kurduğu Ayşe öğretmenin başına ne geldiğini hayatını ve başına gelenleri merak etmeye başlamıştır.

Mustafa Bey yaşlanmış yaşı almış beşi geçmiş ve üstüne üstlük üstelik de aynı zamanda bir kanser hastasıdır. Fakat hala ona karşı içinde biraz da olsa aşk sevgi vardır. Bir zamanlar sevdiği ve evlenme hayalleri kurduğu kadını düşünmeden edemez. Hep ölmeden önce onun başına neler geldiğini kendisini neden aldattığını düşünüp dururken bir gün bir tesadüf sonunda bunun nedenini sorma öğrenme fırsatını bulur.

Bir hastane koridorunda bunlar doktor kuyruğunda muayene olmak için beklerken yeniden bir tesadüf sonucu karşılaşırlar.

Bu defa onlarda yaşlanmış altında derin çizgiler ve mavi halkaları olan gözler bakışır, yaşlanmış yorgun yürekler konuşur. Bunlar hastane koridorunun banklarında birbirlerini yalanmış birer ihtiyar kişi olsalar da tanımışlardır.

Ayşe öğretmen bulunduğu muayene olmak için sıra beklediği oturduğu yerinden kalkar ve gözgöze gelip bakıştığı eski tanıdığı eskiden sevdiği Mustafa'nın yanına gelirdir.

Her ikisinde şaşkın birbirlerine bakışırlar. Birbirlerine yıllar içinde kendi başlarından geçenleri anlatırlar. Her ikisinin de öyküleri her ikisinin de yaşanmış acıklı hikâyeleri vardır. İki seven gönül yıllar sonra buluşmuştur amma vakit her ikisi içinde çok geçtir. Biri yaşlı bir duldur. Biri ise ölümüne ramak kalmış bir ihtiyardır.

Ahmet Yüksel Şanlı er

16 Mayıs 2013

Aşk her yaşta aşktır
Ölürken bile gelir tutar elinden
Sevda alev almak yanmaktır.
Yanar bir gün kül olur sanırsın sevdanı,
Olmaz,
Gün gelir alevlenir,
Tam bitti derken sen yeniden...